

Определение

№3641

гр. София, 05.11.2019г.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, тринадесети състав в закритото съдебно заседание на пети ноември през две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНЕЛИЯ ЦАНОВА

ЧЛЕНОВЕ: ХРИСТО ЛАЗАРОВ

НИКОЛАЙ МЕТАНОВ

като разгледа докладваното от съдия Христо Лазаров в.ч.гр.д. №5093/2019г., по описа на САС, за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.274, ал.1, т.1 от ГПК.

Делото е образувано по частна жалба на ищеца – Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество/КПКОНПИ/, чрез С.Е. срещу Определение №18971 от 07.08.2019г., по гр.д. №13990/2018г. по описа на Софийски градски съд, с което е прекратено производството по делото, поради недопустимост на предявените искове с правно основание чл.74, ал.2 от ЗОПДНПИ/отм./.

Частният жалбоподател/ищецът - КПКОНПИ твърди, че постановеното определение е неправилно, необосновано, постановено в нарушение, както на материалния така и на процесуалния закон, защото предявените обективно, субективно и кумулативно съединени искове са допустими. Твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приложил разрешението дадено в ТР №4/2016г. на ОСКГ на ВКС, което не уреждало процесната хипотеза. Счита за неправилни изводите на съда, че било погасено правото на иск на държавата за отнемане на имуществото, защото погасеното или невъзникнало материално право не могат да се защитават по пътя на исковото съдебно производство. Цитира множество решения и определения на ВКС, в които е възприето обратното становище, че срокът по чл.27, ал.1 и ал.2 от ЗОПДНПИ /отм./ не притежава характеристиките на преклузивен срок. Не претендира разноски за частното въззивно производство.

Насрещните страни по частната жалба/ответниците – П.И.П. и П.А.Ф. са получили препис от частната на 30.09.2019г., чрез адв. И.П., но не са подали отговор. Не претендират разноски за частното въззивно производство.

Софийският апелативен съд, като взе предвид изложените в частната жалба доводи и съображения, и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:

Частната жалба е процесуално допустима, подадена е в преклузивния едноседмичен срок от страна, имаща право и интерес от обжалване и против акт на съда, подлежащ на въззивно обжалване и разгледана по същество е основателна.

Видно от протокол с вх. № ТД10СФ/УВ-20634/26.08.2014г. на комисията се установява, че КПКОНПИ е образувала проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на П.П. Видно от решение №847/17.10.2018г. се установява, че ищецът е взел решение да се предяви иск за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество от ответниците с цена на иска – 664 730,95 лева.

Основателни са доводите на частния жалбоподател/ищеца за незаконосъобразност е неправилност на обжалваното определение.

По въпроса какво е правното значение на изтичането на срока за проверка по чл.15, ал.2 ЗОПДИПД (отм.), съответно по чл.27, ал.1 и 2 ЗОДНПИ (отм.) и чл.112, ал.1 и 2 ЗПКОНПИ, за възникването надлежното упражняване и съществуването на правото на иск и на материалното право на държавата за отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност и на незаконно придобито имущество е образувано Тълкувателно дело №1/2018г. ОСГК, по което няма постановено решение.

Въззивният съд няма правомощие да спира производството по делото, на основание т.1 ТР №8/2013г. на ВКС, ОСГТК, за да може да се съобрази задължителното за съдилищата разрешение, което ще бъде дадено по ТД №1/2018г. ОСГК.

Според настоящия съдебен състав, срокът по чл.27, ал.1 и 2 ЗОДНПИ (отм.) е инструктивен, а не преклузивен. Ярък пример за това обстоятелство, е че законодателят не е ограничил броя на проверките, като дори и след вземане на решение за прекратяване на производството, може да започне нова проверка, по която правото на комисията да предяви иск за отнемане на незаконно придобито имущество няма да е преклудирано. Ако правото на иск се погасяваше с изтичането срока на проверката, то и всяка следваща такава щеше да е недопустима. Следователно с изтичането на процесния срок не се погасява правото на иск, което е основен характерен белег на всички преклузивни срокове и именно за това са абсолютна процесуална пречка за съществуването на това право. Както на страните така и на съда са известни множеството аргументи в подкрепа на едната или другата теза, по коректно цитираните в частната жалба влезли в сила актове на ВКС и е ненужно отново да се преповтарят.

Водим от горното, Софийският апелативен съд

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ Определение №18971 от 07.08.2019г., по гр.д. №13990/2018г. по описа на Софийски градски съд, с което е върната исковата молба и е прекратено производството по делото, поради недопустимост на предявените искове с правно основание чл.74, ал.2 от ЗОПДНПИ /отм./ на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество срещу П.И.П. и П.А.Ф.

ВРЪЩА делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на касационно обжалване

Председател:

Членове: 1. 2.